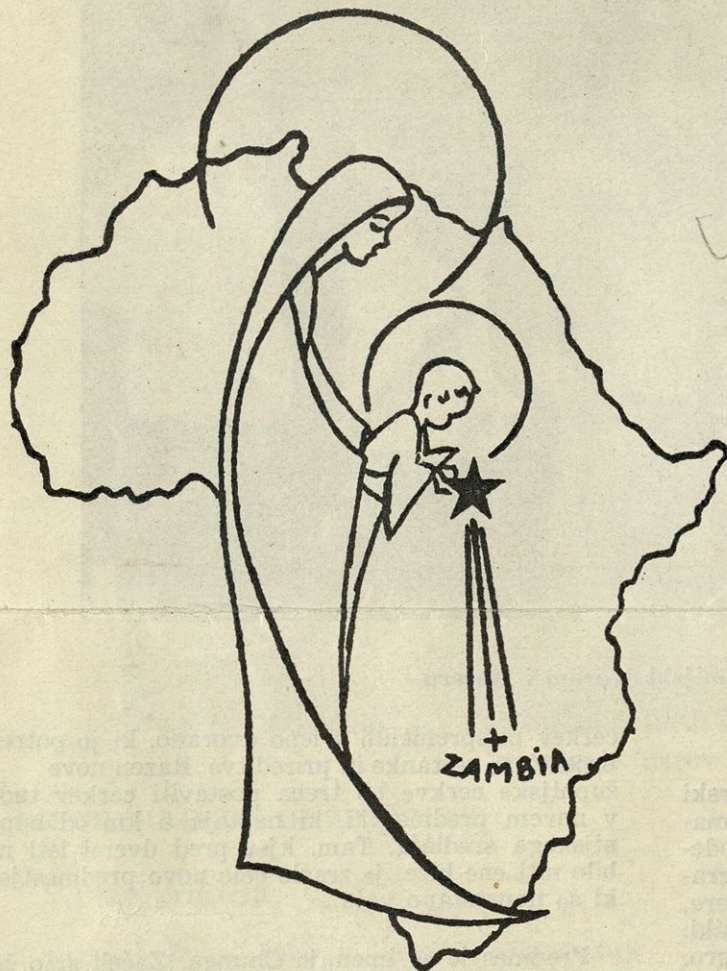


# IZ SONČNE ZAMBIJE



ZELIJO VSEM SVOJIM PRIJATELJEM  
IN NJIHOVIM DRUŽINAM  
BLAGOSLOVLJENE BOŽICNE PRAZNIKE  
IN MNOGO SRECE V LETU 1973.

SLOVENSKI IN HRVASKI ZAMBIJSKI  
MISIJONARJI:

## V LUSAKI IN OKOLICI:

P. Jože Kokalj, župnik v Materu  
P. Radko Rudež, v misijonu Kasisi  
Br. Benedikt Fostač  
Br. Dilber Ilija  
Sr. Zora Skerlj, uršulinka  
Profesorica Kristina Mlakar

## V MESTU KABWE IN OKOLICI:

P. Branko Andjelić, župnik  
P. Julije Pogany, profesor  
Br. Jože Rovtar, v tajništvu za šole

## V MISIJONU KATONDWE:

P. Lovro Tomažin, predstojnik

## V BOLNICI ZA GOBAVCE:

Med. sestra Barica Rous  
Med. sestra Emica Verlič

## V DUBLINU NA IRSKEM:

P. Janez Mlakar  
P. Ivica Gerovac  
Jože Grošelj, bogoslovec

## V KANADI IN USA'

Julijus Rogina, bogoslovec  
Stanko Rozman, bogoslovec

## V DOMOVINI

P. Ivan Cindori (zandnje leto študija)



Od leve: P. Rudez br. Rovtar,  
Julije Rogina, p. Pogany





### Nastop v župnijski dvorani v Materu

#### PRED NOVIMI NALOGAMI

Naše delo v Zambiji ima izrazit dušnopastirski značaj. Kar štirje duhovniki smo župniki in imamo na skrbi dve mestni župniji in dva podeželjska misijona. V prvih petih letih smo zgradili pet cerkva, to pomeni pet novih središč vere, pet novih žarišč, kjer se zbirajo naši verniki. Največja je cerkev sv. Kizita v župniji Matero. Druge štiri je zgradil p. Tomažin v večjih naseljih svojega misijona.

Moramo iti v korak z zahtevami časa. Zambijska Cerkev številčno hitro raste, nastajajo popolnoma nova mesta, predmestja in naselbine, kjer moramo imeti bogoslužne prostore. Hitri razvoj nas ne sme prehiteti. Zato imamo v načrtu štiri cerkve. Kdaj bomo te načrte uresničili, je odvisno od sodelovanja domačih vernikov in od pomoči naših prijateljev.

P. Tomažin je že začel s svojo novo cerkvijo v pokrajinskem središču Feira ob meji z Mozambikom. Kraj namreč še nima katoliške cerkve.

Omeniti moram, da za gradnjo cerkva ne dobimo nobene podpore od nadškofije ali od kakšne druge oblasti.

P. Rudež namerava postaviti cerkvico 15 km severno od Lusake, kjer se je začelo razvijati večje naselje.

Jaz mislim na novo župnijsko cerkev v Materu. Ta, ki jo imamo, je očitno premajhna za množice, ki prihajajo k bogoslužju. Dosedanjo

cerkev bi spremenili v lepo dvorano, ki jo potrebujemo za sestanke in prireditve. Razen nove župnijske cerkve bo treba postaviti cerkev tudi v novem predmestju, ki nastaja 5 km od župnijskega središča. Tam, kjer pred dvema leti ni bilo niti ene hiše, je zraslo celo novo predmestje, ki se neprestano veča.

Predmestje se imenuje Chunga. Začeli smo že z redno nedeljsko mašo, zbiramo pa se v razredu državne osnovne šole.

Načrti—štiri nove cerkve—so res zahtevni. Toda zdi se nam, da nas razmere silijo k takšnim podvigom. Ne moremo si zamisliti krajevne Cerkve brez bogoslužnega prostora.

Nekoč so naši slovenski predniki gradili cerkve počasi, z vstrajnim delom. Moderna Afrika ne pozna takšnega počasnega napredka. Vse se razvija izredno hitro, kakor da bi hoteli nadoknaditi, kar so zamudili skozi stoletja. In prav Zambija je ena od najbolj hitro se razvijajočih afriških držav.

Dragi prijatelji,  
ob božičnih praznikih  
se spomnite na naše množice,  
ki namajo primernih bogoslužnih  
prostorov.

Zelo vam bomo hvaležni,  
če boste podprli  
naš fond za štiri nove cerkve.

Bog z vami!

Vaš p. Jože



Prinašanje darov pri maši

## FESTIVAL PEVSKIH ZBOROV

Dragi prijatelji

znano vam je, kako v Zambiji primanjkuje duhovnikov, zato je toliko bolj potrebno organizirati in razširiti laiški apostolat. Posebno zdaj po koncilu zelo naglašamo soodgovornost laikov za širjenje evangelija in rast Cerkve.

Pri nas se apostolat laikov kar zadovoljivo razvija. V Lusaki imajo laiki več cvetočih središč. Odkar je prišla sestra Zora, so se laiki razgibali tudi po drugih mestih. V "mojem" mestu Kabwe imajo zdaj že vse župnije svoj center za laični apostolat

4. novembra je nadškofijski laiški odbor organiziral tekmovanje cerkvenih pevskih zborov mesta Kabwe in okolice. Nastopilo je osem zborov s 303 pevci. Vsak zbor ima seveda tudi bobne, ki dajejo ritem in spremljajo petje.

To je bil prvi festival pevskih zborov in vsi so bili z uspehom zelo zadovoljni. Tudi nadškof je prišel in imel nagovor za pevce in zborovodje. Povedal jim je, da pevci vrše važno službo v cerkvi, ko s petjem največji dogodek, to je sv. mačo, olepšajo, popestrijo in napravijo bolj prikupno. Zato naj se trudijo, da s pobožnostjo in zgledom lepega življenja prav tako kot s petjem privabljajo ljudi h Kristusu.

Isti dan je tudi Vincencijska konferenca, ki

ima v Kabwe kar sedem središč, imela svoj pomemben dan. Nabirali so namreč po mestu darove za pomoč revežem. S tem denarjem potem kupijo obleko, odeje in hrano. Največ pomagajo zapuščenim starčkom. Tako pri nas krščanstvo, ki je nekako še v otroški dobi, že samo pomaga pri graditvi svoje krajevne Cerkve.

Vse vas lepo pozdravlja  
br. Jože



Tudi glavno mesto Lusaka z okolico je imelo svoj festival 11. novembra. Nastopilo je 13 zborov z več kot 400 pevci. Bili so večinoma fantje in dekleta, mladi rod, znak mlade, hitro se razvijajoče Cerkve.

Najuspešnejši je bil zbor kat. dekleške gimnazije. V kategoriji župnijskih zborov je prvo mesto dosegel zbor župnijske cerkve v Materu, drugo pa zbor pred tremi leti zgrajene cerkve sv. Kizita v isti župniji. Oba zbora naše župnije sta bila s tem primerno nagrajena za vztrajno sodelovanje pri liturgičnem petju.

Posebno pomembno je dejstvo, da so pevci župnijske cerkve sami skomponirali melodije vseh osmih pesmi, ki so jih zapeli. S tem so dali svoj prispevek razvoju domače cerkvene glazbe. Živahno odobravanje občinstva je potrdilo, da so uspeli.

## KNJIGA "IZ SONCNE ZAMBIJE"

je izšla za misijonsko nedeljo.  
Naročite jo lahko pri jezuitih:

MAGDALENSKI TRG 3  
62000 MARIBOR

### OB OSMI OBLETNICI

zambijske neodvisnosti smo pred cerkvijo v Materu priredili ekumensko bogoslužje, h kateremu so prišli verniki raznih krščanskih Cerkva pod vodstvom svojih pastorjev.

Lep duhovni govor je imel notranji minister zambijske vlade, dober katoličan, prepevali so zbori osmih različnih Cerkva, pridigal pa je p. Kokalj.

### PISMO IZ INDIJE

(Piše p. Lojze Demšar)

"...Z veseljem berem vaš listič Iz sončne Zambije. Tudi jaz sem hotel letos v domovino, pa sem videl, da so tukaj takšne razmere, da mi je reš nemogoče zapustiti svoje ovčice in kozle... Bog pa me je opomnil: Lojze, ali misliš, da si nenadomestljiv? Bomo videli... In dobil sem težave s srcem, zdravnik mi je rekel, da rabim počitka en mesec, če ne 6 mesecev... Zato sem zdaj v Kalkuti.

Tako je na tem svetu. Zrtvoval sem se, vse sem dal za svoje "ovce" v misijonu Khari. Pa so mi jo zagodli. Kradli so in ropali in zmerjali... Na koncu so vlomili v cerkev in vse odnesli. Celo tabernakelj so razbili. V nedeljo potem sem jim v cerkvi povedal svoje in jim upihnil večno lučko...

Zaupamo edino na Boga, da nam pomaga in nas varuje.

Moj brat Janko mi je nekoč lepo pisal: "Če si pripravljen, da vsi tvoji načrti padejo v vodo in si zapuščen od svojih lastnih ljudi, potem si gotovo Jezusov učenec."

Zdaj jemljem nekakšna zdravila, ki pa nič ne pomagajo. Zdravnik pravi, da sem si srce pokvaril, da je leva stran zanič, da ena zaklopka ne dela prav, druga pa pušča. Noben kovač tega nemore popraviti, zdravila tudi ne. Zdravnik mi je rekel, da ima še eno zdravilo in če tisto ne bo pomagalo, bom pa šel na pokopališče, Bog sam ve, kdaj.



Ob nedeljah sem imel dve bengalski maši za tisoč duš, potem pa sem hitel v oddaljeno vas za tretjo mašo in to navadno vse peš, ker pravih poti ni. Tudi s kolesom ne gre, ker so tam navadna poljska pota ob kanalih in je večkrat treba iti čez vodo v čolnu ali peš...

Clovek si ne sme delati načrtov, predno gre v misijone. Moraš vzeti vsak dan kakor pride. Mene so posiljali na desno in levo pa sem vedno srečen, saj je tako Božja volja. Bil sem župnik v Morapaju, pa me je nekdo oklevetal, da tratim čas s pomaganjem ljudem. Potem sem šel daleč na vzhod in delal družbo osamljenemu misijonarju. Bil sem tam pet let.

Pozneje sem bil leto dni pri p. Poderžaju in nato 8 let v kolegiju v Kalkuti. Potem spet 6 let v Kariju in štiri leta v Kurseongu Tam sem se res potil, ko sem vzgajal moderne bogoslovce. Ko sem prišel nazaj v Karij, se je moje zdravje poslabšalo.

Kar Bog stori, vse prav stori.  
Morebiti se bom pozdravil.  
Mnogo ljudi moli zame, posebno otroci. Bo že Bog vse uredil.

Ne pozabim vas v molitvi, pa se tudi vi spomnite name, na

Lojzeta iz Poljanske doline.

